

неговото достоинство, каквото казва единъ отъ пророците: „Въ чѣсомъ постижѣ Бога;“ (а) сирѣчь какво достойно нещѣ ще принесемъ на Бога, другій по достоинъ даръ за него нема, освенъ пакъ неговый сынъ. Когато приноскамъ азъ за жертва сына Божіа на Бога Отца, тогава мѣ приноскамъ достодолжна честь.

Ны разгнѣваваме Бога на секій часъ, и го безчестиме съ нашите грѣхове, заради това Божіата правда непрестанно выка: Отдай ми, което си ми дълженъ. Сирѣчь отдай ми честиа, коато си ми отнелъ съ твоите грѣхове. Но съ какво можиме да удовлетвориме едно таково лице, което обезчестихме съ нашите неправдини; Воистиннѣ сичките животни, щото са по свѣта, макаръ и нашите същи сынове да принесеме за жертва на Бога, каквото направи Авраамъ, пакъ никакко удовлетвореніе неможаме направи на Бога, защото нашите грѣхове искатъ безмѣрна жертва, А таква жертва естъ самъ Исусъ Христосъ сынъ Божій, който стои готовъ, като агнецъ непороченъ да пріемни пакъ смръть, за да направи умилостивленіе на нашите грѣхове предъ небеснаго отца.

Смрътьта на Господа нашего Исуса Христа, коато быде на креста, бысть родна причина за да умрътви грѣха на тоа свѣтъ. А жертвата Исусъ Христовъ, коато на секій день са совершава,

(а) глава 5.